

Irene de Pous

Yaru Makki's reis

Met illustraties van Nora Tinholt

KNNV
UITGEVERIJ

Vooraf

Helemaal in het noorden van Nederland, boven de kust van Friesland en Groningen, ligt een klein eiland. Als je in Groningen op de dijk staat en in de verte tuurt, kun je het met goed weer zien liggen. Kijk je héél goed door je verrekijker, dan kun je zelfs de schaapjes op de dijk zien grazen.

Maar veel leuker is het natuurlijk om er naartoe te gaan. Vanaf het dorpje Lauwersoog is het drie kwartier varen met de veerboot, kriskras over zee. Hang maar flink over de reling, misschien zie je dan wel zehonden onderweg! Vaak liggen ze op de zandbanken te bakken in de zon, met hun dikke, grijze vacht glanzend van het water.

Schiermonnikoog. Zo heet het eiland en de wolken zijn er het mooist van heel Nederland. Soms hangen er wolken als dikke toeven slagroom of donkere bergen, soms zijn het dunne slierten of een lange rij scheetjes.

Het is maar een klein eilandje, Schiermonnikoog. Met flink doortrappen kan je het wel in één dag rond fietsen. Het is daar heel rustig, want alle auto's moeten op het vasteland blijven. Er is één dorpje, met een bakker, een visboer en boven aan het duin een grote, rode vuurtoren. De rest van het eiland bestaat uit duinen, bosjes, meertjes en moerassig land. En helemaal in het oosten is een heel grote zandvlakte. Dat gebied heet de Balg.

Maar dat zal je allemaal nog ontdekken. Dit verhaal begint in de duinen, waar veel wilde konijnen wonen. De meeste vinden het er heerlijk. Ze hupsen over de zandheuveltjes, graven gigantische holen en eten hun buikjes vol met gras, boompjes en kruiden.

Alleen vindt één van die konijnen dit helemaal niet heerlijk. Yaru Makki is zijn naam. Hij vindt het eilandleven maar saai. Gelukkig komt daar gauw verandering in. Dit is zijn avontuur. En als je het niet gelooft, ga je het hem zelf maar vragen!

Drie brieven

Yaru Makki was het eerste – en tot nu toe het enige – konijn op het eiland met een brievenbus. Hij had zijn bus felrood geschilderd. Daarna schroefde hij hem op een lange paal en zette deze hoog op het duin. De paal stak ver boven alle struiken uit en was zó lang dat Yaru Makki een laddertje nodig had om zijn brievenbus te kunnen legen.

‘Denk je soms dat ik scheel ben?’ kraste Karima de Kraai beledigd, toen ze de hoge, rode brievenbus voor het eerst zag. Zij bracht op het eiland elke dag de post rond.

Yaru Makki dácht het niet, hij wist het wel zeker. Karima had nog nooit een brief recht zijn hol in gezwiept. Zijn brieven vielen in de stekelstruiken, hingen soms hoog in een den of vlogen meteen weer weg met de wind. Maar dat zei hij niet hardop. Straks bracht ze hem helemaal geen brieven meer. En brieven, daar hield hij juist zo van!

Het is ochtend en Yaru Makki zit ongeduldig voor de ingang van zijn hol. Hij wiebelt met zijn rechterpoot en kijkt naar de lucht. ‘Waar blijft ze toch?’ mompelt hij in zijn snorharen. De herfstzon schijnt al over het duin zijn hol in.

Kraa. Kraa.

Eindelijk! Daar komt Karima aangevlogen met de postzak om haar nek. In haar snavel heeft ze een paar brieven vast. Zonder vaart te minderen scheert ze langs het duin met de brievenbus. Met haar snavel zwiept ze het poststapeltje opzij, zo in één keer... naast de brievenbus!

‘Oeps, mis,’ krast Karima. ‘Kan ook niet altijd goed gaan.’

Kraa. Kraa. En weg is ze weer.

Vlug hupt Yaru Makki de heuvel op. Verspreid in de stekelstruiken onder de brievenbus hangen drie brieven. Hij pakt ze gauw, voordat de wind ze weg kan blazen. ‘Schele kraai,’ moppert hij. ‘Heb ik zo’n mooie, rode brievenbus die helemaal boven de struiken uitsteekt, gooit ze nóg mis.’ Maar dan denkt hij aan zijn brieven en opgewonden snelt hij terug naar zijn hol. In het zonnetje begint hij te lezen.

‘Vanavond. Leuk nieuwtje. Iedereen komt,’ staat er in de eerste brief. Daaronder herkent hij de poot van zijn moeder.

‘Mmmm,’ bromt Yaru Makki tevreden. ‘Een nieuwtje.’

Hij opent de tweede brief. ‘Grote veranderingen. Kom gauw,’ leest hij en zijn snorharen beginnen te trillen. Veranderingen! Ondertekend in sierlijke krulletters: ‘Pad bij ’t Wad’.

‘Nog nooit zoiets moois gezien. De Balgmuis,’ staat er in de laatste brief. Als hij de brief glad strijkt, ziet hij op de achterkant gekrabbeld: ‘ps. Ben op het puntje.’

Het puntje van de Balg! De Balg, dat is die grote zandvlakte aan de oostkant van het eiland. En het puntje, dat is helemaal aan het einde van die zandvlakte. Verder dan dat kun je niet op het eiland.

Zonder tijd te verliezen rent Yaru Makki weg. Onderweg denkt hij aan zijn brieven. Wat zou hem allemaal te wachten staan vandaag?

Niets noppes niemendal

Yaru Makki springt door de duinvalleien en ploetert door de moerassen. Steeds zakt hij weg en valt met zijn snuit in het water. Zijn bruine vacht wordt helemaal zwart van de modder, die klontert en plakt aan hem vast. Maar het maakt hem niet uit. Hij gaat iets moois zien! Iets moois, zoals hij nog nooit heeft gezien. Dat heeft de Balgmuis geschreven.

Als hij eindelijk bij de Balg aankomt, staat de zon al hoog aan de hemel. Oef, wat is de Balg groot. Zand, zand en nog eens zand, zover hij zien kan. Wat stond er ook alweer in de brief? O ja, het puntje! Hij haalt diep adem en springt kriskras verder over het uitgestrekte strand. Hij kijkt niet op of om tot hij een hoog stemmetje hoort roepen.

‘Yaru Makki! Hiero!’ Achter een zandheuveltje zit de Balgmuis. Ze zwaait met haar pootje.

Hijgend ploft Yaru Makki naast haar neer. ‘Balgmuis,’ groet hij, tussen twee diepe ademhalingen door. Hij zucht diep, wel

twintigmaal en kijkt dan om zich heen. Ze zitten op het puntje van de Balg. Om hen heen klotst de zee en rollen de golven het strand op.

‘Kom,’ zegt de Balgmuis enthousiast en trekt hem aan zijn poot omhoog. Ze klautert de zandheuvel op en draait zich helemaal rond. ‘Zie je dat?’

Nieuwsgierig klimt Yaru Makki haar achterna en draait zich ook helemaal rond. Hij ziet de klotsende, schuimende zee en zand, zand, zand zover hij zien kan. ‘Wat?’ vraagt hij niet-begrijpend. ‘Waar?’

‘Niets!’ De Balgmuis grijnst en spreidt haar poten uit. ‘Overal. Overal niets. Alleen zand en zee, zee en zand. Is het niet het mooiste dat je ooit hebt gezien?’

Yaru Makki gluurt opzij. Maakt ze een grapje? Maar hij ziet haar snorharen trillen. De haren van haar vacht staan recht over-eind in de wind.

‘Is het niet prachtig, Yaru Makki?’ vraagt ze en kijkt hem ver-rukt aan. ‘Krijg je geen zin om te dansen?’ Terwijl ze dat zegt, begint ze zachtjes heen en weer te wiegen. Ze draait een rondje op één poot en dan nog één en nog één. Steeds grotere rondjes draait ze. Dan spreidt ze haar poten uit en huppelt met grote sprongen over het zand. ‘Het is helemaal leeg,’ roept ze onder het dansen. ‘Dat is toch prachtig?’

‘Prachtig?’ roept Yaru Makki boos. ‘Saai!’ En weg springt hij.

Zand. Alleen maar zand, denkt hij, terwijl hij het hele eind over de Balg terug zwoegt. Wat is daar nou mooi aan? De Balgmuis heeft te veel rondjes gedraaid! Ze is helemaal doorgedraaid.

Paddenkletschoek

Hopelijk heeft Pad wat beters te vertellen, denkt Yaru Makki. Hij schreef over grootse veranderingen. Wat zouden die zijn?

Yaru Makki vindt Pad aan de vloedlijn, daar waar het water van de zee het strand op rolt. Pad zit doodstil. Elke spier in zijn paddenlijf staat strak. Ingespannen kijkt hij hoe de golfjes om zijn poten krullen en weer terug rollen.

‘Pad,’ roept Yaru Makki. ‘Pad, hier ben ik. Ben ik nog op tijd?’

Pad laat met zijn ogen de golfjes geen moment los. Hij wenkt Yaru Makki met zijn poot.

Yaru Makki ploft in het zand naast Pad en volgt zijn blik. ‘Pad,’ dringt hij aan. ‘Zijn de veranderingen al geweest? Ben ik te laat?’

Pad schudt lichtjes zijn kop. ‘Wacht,’ fluistert hij.

Yaru Makki wacht. Hij volgt de blik van Pad, maar ziet niets. De zon schijnt op zijn rug en zijn hele lijf warmt lekker op. Hij begint te knikkebollen.

Ineens zegt Pad: ‘Kijk!’

Yaru Makki schrikt op. Hoelang heeft hij gedoezeld? ‘Ik zie niets,’ moppert hij.

‘Het water,’ wijst Pad. ‘Het water van de zee stroomt niet meer tussen mijn tenen. Het is helemaal daar!’

Yaru Makki kijkt naar de tenen van Pad. Er krullen geen golfjes meer omheen. Ze zitten midden op het strand. De zee is opgeschoven.

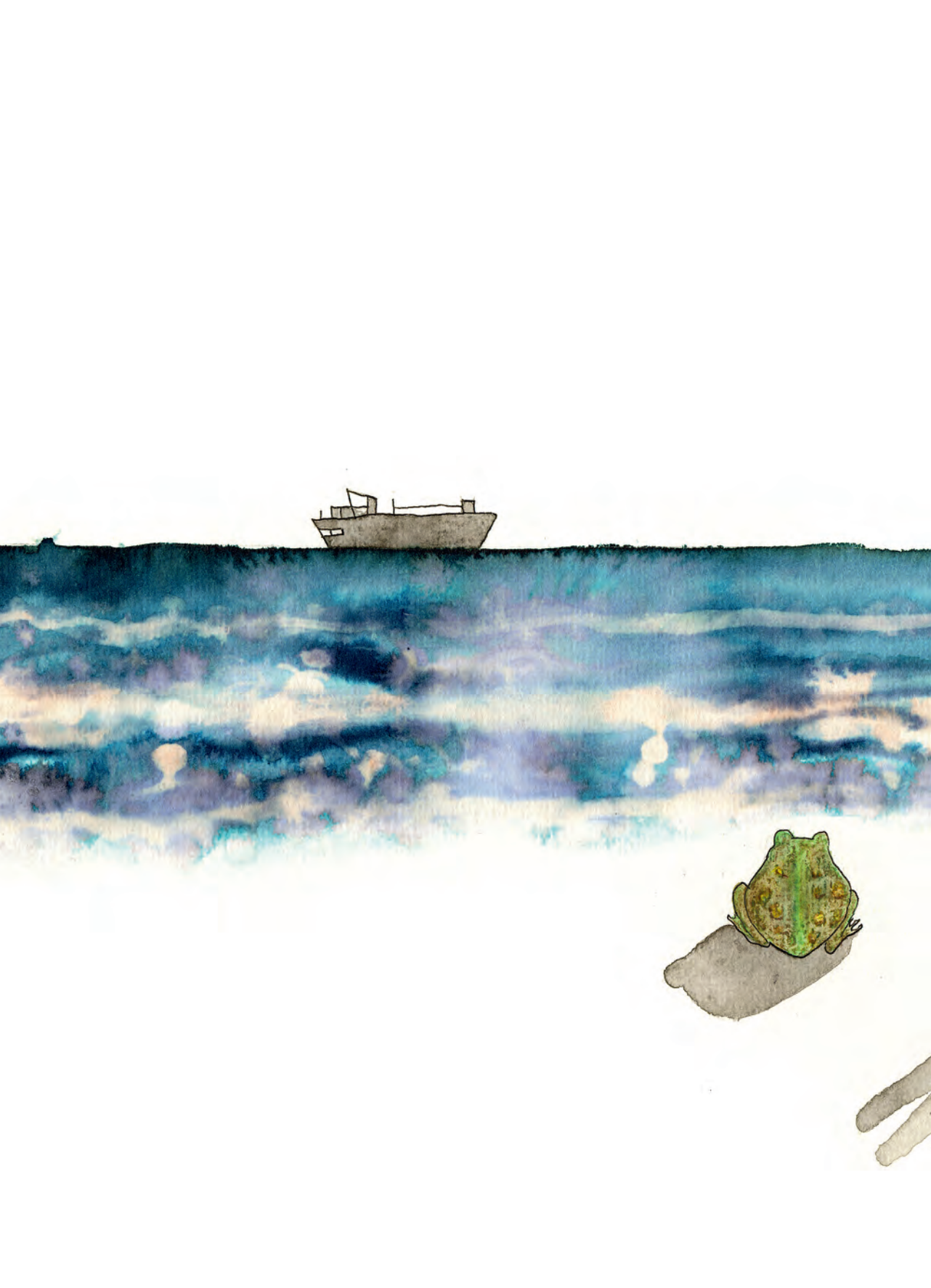
Pad springt naar voren. ‘Eén, twee, drie, vier (...) zesentwintig (...) vierendertig.’ Hij telt bij iedere sprong. ‘Achtenveertig,’ roept hij bij de laatste sprong. Nu is hij weer bij het water aangekomen. ‘Kom, gauw, ga zitten.’

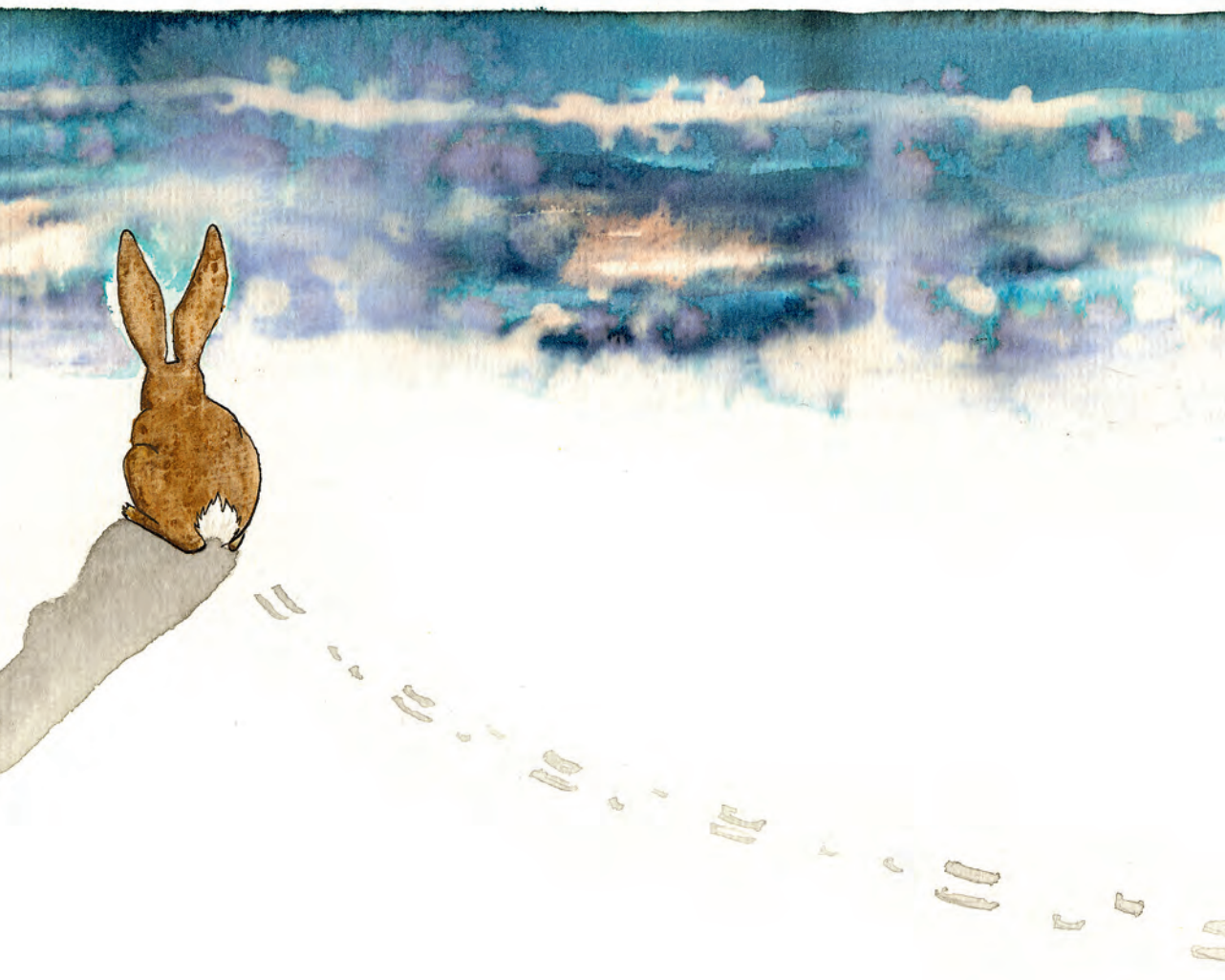
‘Het gaat nog verder,’ fluistert hij, als Yaru Makki weer naast hem zit. Hij wiebelt met zijn tenen in het water. ‘Als we lang genoeg blijven zitten, is de zee helemaal weg. Dan is het hier droog

en kun je op de bodem van de zee lopen! Maar je moet op tijd weer terug, want daarna komt het water weer.' Verwachtingsvol kijkt hij Yaru Makki aan. Zijn zwarte paddenogen glinsteren. 'Is het niet groots?'

'Groots?' roept Yaru Makki boos. 'Saai!' En weg springt hij.

Grootse veranderingen. Pfff, denkt hij, terwijl hij de lage zon tegemoet gaat. Eb. Het wordt gewoon eb. En daarna weer vloed. Dat gebeurt hier de hele tijd. Die is niet goed in zijn paddenkop.

Wie is wie

Naam: Yaru Makki

Soort: konijn

Wetenschappelijke naam: *Oryctolagus cuniculus*

Reislust: Groot. Hij wil met de trekvogels mee naar Afrika. Anders dan de andere konijnen: die blijven het liefst bij hun hol. Ze huppen zelden verder dan een paar honderd meter ervandaan. Ze kunnen wel heel snel rennen als het moet: 55 km per uur.

Naam: Karima

Soort: kraai

Wetenschappelijke naam: *Corvus corone*

Reislust: Beperkt. Ze bezorgt de post alleen op Schiermonnikoog. Maar voor een kraai is dat een groot gebied: 400 keer zo groot als het territorium van een gewone kraai.

Naam: Balgmuis

Soort: veldmuis

Wetenschappelijke naam: *Microtus arvalis*

Reislust: Eenzijdig. De meeste veldmuizen blijven bij hun holletje, maar de Balgmuis maakt altijd weer dagtochten naar de Balg, haar favoriete plek. Ze stamt af van een avontuurlijke veldmuis: die kwam begin deze eeuw als eerste van zijn soort naar Schiermonnikoog, waarschijnlijk verstopt in een baal hooi voor de boeren.

